

عنوان مقاله:

تحلیل معناشناسی پیش وند پیش- در زبان فارسی: رویکرد زبان شناسی شناختی

محل انتشار:

فصلنامه زبان پژوهی، دوره 9، شماره 25 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

آریتا افراشی - عضو هیات علمی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

فاطمه کوشکی - خ حکمت.کوچه امامت

خلاصه مقاله:

یکی از مفاهیم اصلی در رویکرد زبان شناسی شناختی، این است که هر واحد زبانی شبکه ای از معانی است. لانگاکر (Langacker, 1991) معتقد است که تکواژ، مقولات، و ساخت های دستوری همگی صورتی از واحدهای نمادین دارند، از این نظر وندها نیز معنای خاص خود را دارند که آن معنا را به پایه میزبان می افزایند و در نهایت معنای مشتق شکل می گیرد. یک پیشوند، همانند مقولات واژگانی، مقوله ای را تشکیل می دهد که همه معانی خود را که حول یک معنای مرکزی گرد آمده اند، رده بندی می کند. بنابراین می توان گفت مشتقات پیشوند پیش- نیز مقوله ای چندمعنا با یک ساخت درونی نظامند است. در این پژوهش برای تحلیل معناشناختی این پیشوند، معانی مشتقات آن را از منظر شناختی به دست آوردیم و در نهایت با مشخص کردن شبکه شعاعی این وند، دو خوشه معنایی مرکزی تعیین شد که دیگر معانی از این دو گره معنایی منتج می شوند: ترتیب زمانی، ترتیب مکانی. از بین این دو معنی، یکی به عنوان معنای اصلی وند مذکور است. برای تشخیص این معنای اصلی از معیارهایی که تایلر و ایوانز (2003) پیشنهاد کرده اند، بهره گرفته شد و مشخص شد که مفهوم مکانی این وند چندمعنا، به عنوان معنای اولیه می باشد که دیگر معانی حول این معنای مرکزی قرار می گیرند.

کلمات کلیدی:

زبان شناسی شناختی، پیشوند پیش-، چندمعنایی، شبکه شعاعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/871324>

